
El Cap engabiat d'en Moragues - Cas dels catalans

Autor:

Data de publicació: 19-07-2020

El Cap engabiat d'en Moragues Al Pla De Palau

per Jordi Fernández Ramos

Així com avui dia 11 de setembre es commemora el dia de l'entrada a Barcelona de les tropes borbòniques i ret homenatge als caiguts en la defensa de la ciutat.

En aquest dia festiu però trist en el seu origen, es paga homenatge a Rafael de Casanovas, conseller en cap de la Generalitat de Catalunya, que va lluitar al costat de Villarroel i la Coronela i en la defensa de la ciutat assetjada per tropes borbòniques. Ret homenatge amb una ofrena de flors a l'estàtua de Casanovas però poques persones recorden a un altre heroi de la guerra com el general Moragues.

"Penjant de la porta de la mar era la gàbia que contenia el cap decapitat de general Moragues. Va lluitar amb el regular exèrcit català al costat de tropes d'altres parts de la corona i aliats de l'arxiduc Carles i juntament amb el coronel que estava format per ciutadans militaritzats dels gremis de comerç. El més poderós de tots els Colonels va ser el de Barcelona, organitzat en 6 batallons sota la protecció de les banderes de Santa Eulàlia i Sant Jordi, amb capacitat eficaç per mobilitzar ràpidament una força d'uns 4.000 homes, per defensar la muralla i les portes de la ciutat de qualsevol atac enemic, en aquest cas defensar la ciutat de l'atac de les tropes castellanès i franceses.

Josep Moragues va ser jutjat, torturat i executat el 27 de maig de 1715.

Se'l treu públicament de tots els honors militars, descalç, vestit amb una camisa penitent i arrossegat per un cavall pels carrers de Barcelona fins que arriba a la forca, on està encès, decapitat i esquarterat.

El seu cap, com descarnat, va ser exposat en una gàbia de ferro que es va penjar a la porta del mar de la muralla de Barcelona, amb una inscripció que va llegir:

Josep Moragues, havent comès el delictes d'una rebel·lió contumaz, havent abusat dues vegades la clemència Reial, finalment, la tercera vegada, va ser empresonada i executada per a la justícia.

Malgrat les al·legacions de la seva vídua, la gàbia es va mantenir allí durant quinze anys. "

El cas dels catalans 1714 - YouTube

Una altra història que val la pena assenyalar és com Philip V va esgarar una població desesperada i esgotada després d'un setge de gairebé catorze mesos, suportar un gran bombardeig de fora de les muralles de la ciutat.

La primera acció de la repressió per part de Felip V va ser formular el decret de nova planta que va abolir les institucions i lleis de Catalunya i va prohibir l'ús de la llengua catalana.

Les instruccions de Felip V al duc de Berwick sobre el tractament que ha de donar a la resistència quan la ciutat va caure.

"ells mereixen ser sotmesos al màxim rigor segons les lleis de la guerra per servir com a exemple a tots els meus altres temes que, com ells, persisteixen en la rebel·lió"

"Que no hi haurà més parlar de privilegis o usos, revocant a aquest efecte l'article de les meves ordres per la qual m'havia prescrit sotmetre's a les lleis de Castella, d'acord amb vostè que és millor reservar la llibertat de sotmetre'ls a ells les regulacions que consideri oportunes als meus interessos".

Duke Berwick va escriure en les seves memòries que aquest ordre li semblava excessiva i "unbly cristiana". Segons Berwick, es va explicar que Felip V i els seus ministres consideraven que "tots els rebels haurien de ser passats per ganivets" i "els que no havien expressat el seu revuls contra l'arxiduc haurien de ser presos com a enemics"

Tres punts de repressió per sotmetre el poble català eren més cruels, per no quedar clars, les execucions dels ciutadans.

Primer punt: Destruir les teulades de moltes cases familiars per fer-les viure a l'aire lliure.

Segon punt: Força a molts ciutadans a col·lapsar les seves llars amb les seves mans.

Tercer punt: Els més curiosos i afectant a tots. Només es permetia un ganivet per família i calia lligar-lo amb una cadena a la taula del menjador.

Article de Jordi
Fernándezredactor Barcelona